

Kære Jesper Christensen, Frank Jensen, m.fl.

Det er med stor bekymring og beskæmmelse, at jeg læser "Effektiviseringsforslaget" om *Øget forældrebetaling på fritidsinstitutioner* fra Børne- og Ungdomsudvalgets budgetmøde 13/3-19.

Det fremstår meget klart, at man af økonomiske årsager ønsker at øge forældrebetalingen for fritidstilbud, samt at denne forøgelse kun – under det gældende regelsæt – kan ske, hvis man omlægger alle kommunens varierede fritidsinstitutioner til KKFO'er.

Jeg er forælder til børn i en selvejende institution, der vil blive kraftigt berørt af forslaget, skulle det blive vedtaget. Jeg er desuden, som borger i Københavns Kommune, almindeligt interesseret i både borgernes (herunder børnenes!) generelle velfærd og trivsel, samt i de kommunale prioriteringer, beregninger og "strategiske målsætninger", som ligger til grund for de forskellige forvaltningers budgetlægninger. Både som forælder og borger forbløffes jeg over den kortsigtede, økonomisk fikserede snævertsynethed, der lægges for dagen i forvaltningen af borgernes interesser.

Det trivselsmæssige argument: i udvalgets papirer til budgetseminaret i februar kan man bl.a. læse, at forslaget vil muliggøre "bedre sammenhæng og samarbejde mellem skole og fritid", give "bedre mulighed for sammenhæng i hverdagen for børnene", give "bedre muligheder for attraktive stillinger", samt at man kan bruge "medarbejderressourcer" mere hensigtsmæssigt. Desværre savner alle disse påstande belæg, og selv med grundig eftertanke er det nærmest umuligt at se, hvordan disse ambitioner skal kunne indfris og – og det er endnu vigtigere – hvordan børnene får bedre trivsel ud af det.

Hvordan skal børnetrivslen øges ved at lave større institutioner? Hvordan skal det pædagogiske arbejde blive forbedret, når det er en folkeskoleledelse og ikke en pædagogisk ledelse, der skal stå på mål for arbejdet? Hvordan kan institutionerne blive bedre, når i forvejen pressede medarbejdere skal "bruges mere hensigtsmæssigt"? Sidstnævnte punkt ledsages oven i købet af en estimeret besparelse på 25 mio *årligt*.

Hvordan bliver hverdagen bedre for børnene, når veletablerede institutioner – med deres traditioner, særlige fokusområder og store faglighed, med veletablerede samarbejder med de enkelte skoler – med et snuptag skal omgøres? Og omgøres inden for hvilke rammer?

Det hænger ikke sammen. Det er varm luft. Og det er for *enhver* forælder tydeligt, at forslaget vil medføre en akut forringelse af de fritidstilbud, vi ønsker at give vores børn. Vi ønsker ikke store organisationer, hvor man ikke kender personalet fra leder og opad. Vi ønsker ikke at vores børn ikke kender navnene på de andre børn. Vi ønsker ikke, at personalet går ned med stress og erstattes af ikke-pædagoguddannede vikarer og medhjælpere. Vi ønsker ikke at blive brikker i økonomiske fantasterier. Det er ikke et nulsumsspil. Udgifterne kommer andre steder, om fem år og om ti år, når vi får hele årgange af børn, som har måttet leve under dette åndsfattige regime.

Formålet med fritidsinstitutionerne er ikke at være en parkeringsplads for ungerne fra skoledagen slutter og til forældrene kan hente dem kl. 16.30. Det er et sted for udvikling, personligt og socialt, som er lige så vigtigt som indlæring i skolen.

Og vi ved det. Og I ved det. Og derfor er det yderst beskæmmende at læse jeres tomme floskler.

Det økonomiske argument er vel det stærkeste fra forslagsstillers side, og det ser da også flot ud, at man regner med at have sparet over 100 millioner kroner årligt fra 2022. Eller sparet og sparet; flyttet udgifterne over på borgerne i stedet. Og på de ansatte i institutionerne. Og i sidste ende på børnene. Hvad med de forældre, hvis børn netop går i institution fordi prisen er rimelig? Som ville trække børnene hjem,

hvis prisen stiger. Er de regnet ind? Ikke bare i den direkte økonomi, men på langt sigt? Hvad er prisen i (fx) Mjølnerparken, Ågården og Blågården, hvis børnene ikke deler et pædagogisk funderet fritidsfællesskab med deres klassekammerater? Hvem betaler den regning?

Hvad er prisen for nye administrative strukturer, nye arbejdsgange, nye kommandoveje? Hvad er prisen for det kommende administrative "overhead"? Hvad er den menneskelige pris for det personale, som oplever færre timer "på gulvet", flere sygemeldinger, større vikardækning?

Det minder lidt om overgangen til klyngeinstitutionerne i sin tid. Det har ikke gjort livet bedre for hverken børn eller personale, snarere tværtimod. Det har ikke været den "afbureaukratisering", der blev lovet. Hvor er den "frigjorte tid til kerneydelserne" blevet af? Normeringerne er i hvert fald ikke vokset. Og hvad er garantien for, at tilsvarende uheldige konsekvenser den sammenlægning fik, ikke vil ramme fritidsområdet?

Både trivselsargumentet eller det økonomiske argument klinger hult. Det er lyden af hurtige "besparelser" inden for eget resort, det er lyden af regneark. Der er intet i forslaget, som ikke er en forringelse for børnene og for samfundet. Både på kort sigt og på langt sigt.

Jeg kunne godt fortælle om vores konkrete situation, om hvor meget den samlede forældre- og børnegruppe bakker op om Sankt Johannes Gårdens Integreerede Børne-/Ungeinstitution. Hvor fantastisk et stykke arbejde de udfører hver dag. Hvordan hvert enkelt barn bliver *set*, hvordan alle kender alle, hvor afsindigt pædagogisk dygtige, personalet er. Hvordan vores børn stortrives, oplever fællesskab og udvikler sig. Hvordan personalet trives, og hvordan alt dette er bygget op gennem årtiers sammenhængende arbejde. Og jeg kunne fortælle om, hvordan dette arbejde nu i høj grad udføres *på trods* af den førte politik. På trods af nedskæringer. På trods af, at institutionen årligt skal bruge flere arbejdsuger på at forholde sig til truslen om nye nedskæringer, sammenlægninger, nedlægning osv. Der er mange ting at fortælle; men jeg frygter at så disse lysende og inspirerende frø i død muld, fordi det jo "bare" er en enkelt institution. Derfor de overordnede betragtninger ovenfor.

Jeg håber og forventer, at I også kan se problemerne. At I kan se, hvorfor vi forældre er bekymrede. At I kan se, at ingen forældre, hvis børns institutioner står til at blive berørt, er rolige. At I kan se, at vi frygter jeres politik, at vi er vrede over den. At jeres forslag ikke giver mening for os. At I vil ødelægge noget vigtigt og værdifuldt.

Vi ser, at I fralægger jer ansvaret for de borgere, I er valgt og ansat til at tjene. Og derfor protesterer vi.

Mvh.

Jakob Moesgaard, forældre til to to børn på
Sankt Johannes Gårdens Integ. Børne/Ungeinstitution
Blegdamsvej 1 B
2200 Kbh N.